

A DIVAT SZÉLSŐSÉGEI.

MÜVELTSÉG- ÉS ERKÖLCS-TÖRTÉNETI KÚTFŐK NYOMÁN.

IRTA

K.-BENICZKY IRMA.

BUDAPEST, 1876.

FRANKLIN-TÁRSULAT

MAGYAR IRODALMI INTÉZET ÉS KÖNYVNYOMDA.

TARTALOM.

I. A divat és bolondságai általábanvéve	5
II. A középkor divatai	20
III. A Vertugada-, vagy az első abrincs-szoknya-kor	40
IV. Paróka és czopf	45
V. A második abrincs-szoknya-korszak	60
VI. A francia forradalom korszaka	67
VII. A krinolin- vagy a harmadik abrincsszoknya-korszak	79
VIII. A mai divatvilág	86

BEVEZETÉS.

Az emberi öltözet, mez, ruházat, történetében oly látponthoz találunk, melyek fölötté érdekesek a vizsgáló és összehasonlító észlelő számára. A divatnak — ismert könnyelműsége, hiusága, frivolitása, eszelőssége és nevetséges furcsaságai daczára — nagyon is komoly oldalai vannak; s bár — a bölcsészeti szempontjából tekintve — hitvány semmiségnek látszik, azon jelentősége tagadhatlan, miszerint arra szolgál, hogy nemcsak az egyes egyéniség gondolkozás- és cselekvésmódját megismerteti, de egy egész korszaknak szellemi és erkölcsi törekvéseit is jellemzi.

S midőn a következő fejezetekben a divat szélsőségeit és bolondságait szigorú szemle alá vetjük, tisztelt olvasónőinknek nem csak mindenféle eszelős, a szépirodalom és illem törvényeivel merő ellentétet képező öltözetek, ruházatok leírását akarjuk adni, hanem az emberiség erkölcsi tör-

ténetének egy tarka lapja az, melyet szemek elé festünk. Nem irunk sem szabók, sem divatárusnók, hanem irunk mindazon olvasók és olvasónók számára, kik hivatásbeli foglalkozásaik mellett a családi körben egy-egy szabad órát találnak az olvasásra, s úgy hiszszük, minden embert, legyen az nő vagy férfi, ki gondolkodni képes, érdekelni fogja, ha öltözékeit és divatait egyszer a művelődési történet szempontjából megtekintheti.

Minden korszaknak, minden századnak szelleme és jelleme híven visszatükröződik mezének, ruházatának világában, s jelen műnek célja ezt általános vonásokban az olvasó elé ecsetelni, — de azonkívül bátorkodunk a divat esztelen és frivol szélsőségeit illetőleg szabadon és minden részrehajlás nélkül kimondani nézeteinket. Ha pedig olykor valami gonosz, incselkedő daemón — a milyenek, mint mondják, az írók tintatartójának fenekén tartózkodnak — olyasmit találna tollba mondani, a mi valamely szép olvasónő haragját szegény fejünkre vonná, akkor azt is eltűrjük, s azzal vigasztaljuk magunkat, hogy: a jóért szenvedni dicsőség!
